

Ana García-Sinertiz
* Jordi Labanda

La Zoè i les Joies del Nil

MARXEM A
EGIPTE

Estrella Polar

La Zoè
i les Joies
del Nil

Ana García-Sinero*

* Jordi Labanda

Estrella Polar

Títol original: *Zoé y las joyas del Nilo*

© del text: 2019, Ana García-Siñeriz Alonso

© de les il·lustracions d'interior i de coberta: 2019, Jordi Labanda

© de la traducció: 2019, M. Mercè Riu

© Editorial Planeta, S. A., 2019

© de les característiques d'aquesta edició: 2019, Edicions 62, S.A.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Disseny de la coberta i maquetació: Kim Amate

Primera edició: març del 2019

ISBN: 978-84-9137-738-2

Dipòsit legal: B. 3.273-2019

Impres a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre és cent per cent lliure de clor i està qualificat com a paper ecològic.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Comencem (malament)

M'agrada molt quan el meu pare té feina a l'altra punta del món! M'agrada perquè, de vegades, el convenço i se m'emporta amb ell i llavors és **GENIAL**. Només hi ha una pega i és que... trobo a faltar —una miqueta— els meus amics. I això és el que va passar quan el pare va haver de viatjar a Egipte. Però ja us explicaré per què...

—Zoè, *afanya't!* —La meva germana Matilda també venia amb nosaltres. I això convertia aquell pla en **QUASI PERFECTE**.

—Ja estic a punt —vaig dir, mentre em lligava les sandàlies. Em vaig posar dreta vigilant de no donar-me un cop al cap amb la llitera de dalt. No sabia per què, però m'havia tocat dormir en una bonica cabina amb tres lliteres, tot i que jo només en necessitava una, he, he.

No vull fer enveja a ningú, però, per fer-ho tot més perfecte, havíem acabat d'arribar a LUXOR, des d'on començaríem un viatge pel riu Nil, en un vaixell...

Per això us parlava d'una cabina.

AL·LUCINANT!

—Zoè! El pare ens espera a la coberta... —va insistir la Matilda—. Crec que té una sorpresa per a tu.

Faltava molt poc perquè es pongués el sol i de la cuina arribava una olor d'espècies deliciosa, que anunciava un sopar exòtic. La Matilda i jo estàvem impacients per descobrir-ho tot i per això vam córrer cap a la coberta.

—**Que bonic!** —vaig exclamar admirada, en sortir. El cel ja no era blau, sinó groc daurat i l'aigua del riu es confonia amb el cel. **Egipte!**

Sempre havia somniat visitar les piràmides i enfonsar els peus en la sorra del desert...

—Si estàs pensant a anar a recórrer els laberints d'una piràmide darrere d'algun misteri, la resposta és **NO** —va dir la Matilda, donant-me una empenyeta afectuosa.

—Nooo —vaig fer, rient—. Estic pensant què serà el següent que el pare ens tindrà preparat, després de la **GRAN** sorpresa que m'ha donat avui... **UN VIATGE A EGIPTE!**

—Amb el pare no se sap mai —va afegir la Matilda.

Comencem (malament)

Comencem (malament)

I tenia raó. Les seves sorpreses eren sempre agradables, encara que, en alguna ocasió, també haviem tingut algun ensurt...

—Tot i que, aquesta vegada, almenys sabem on acaba el viatge... **Al Caire!** —La Matilda va somriure, il·lusionada.

Participaria en una desfilada de moda molt important amb vestits d'en PALENTINO, just davant de les piràmides d'Egipte. Ella seria l'estrella de la desfilada. Segur que seria un moment **ESPECTACULAR**.

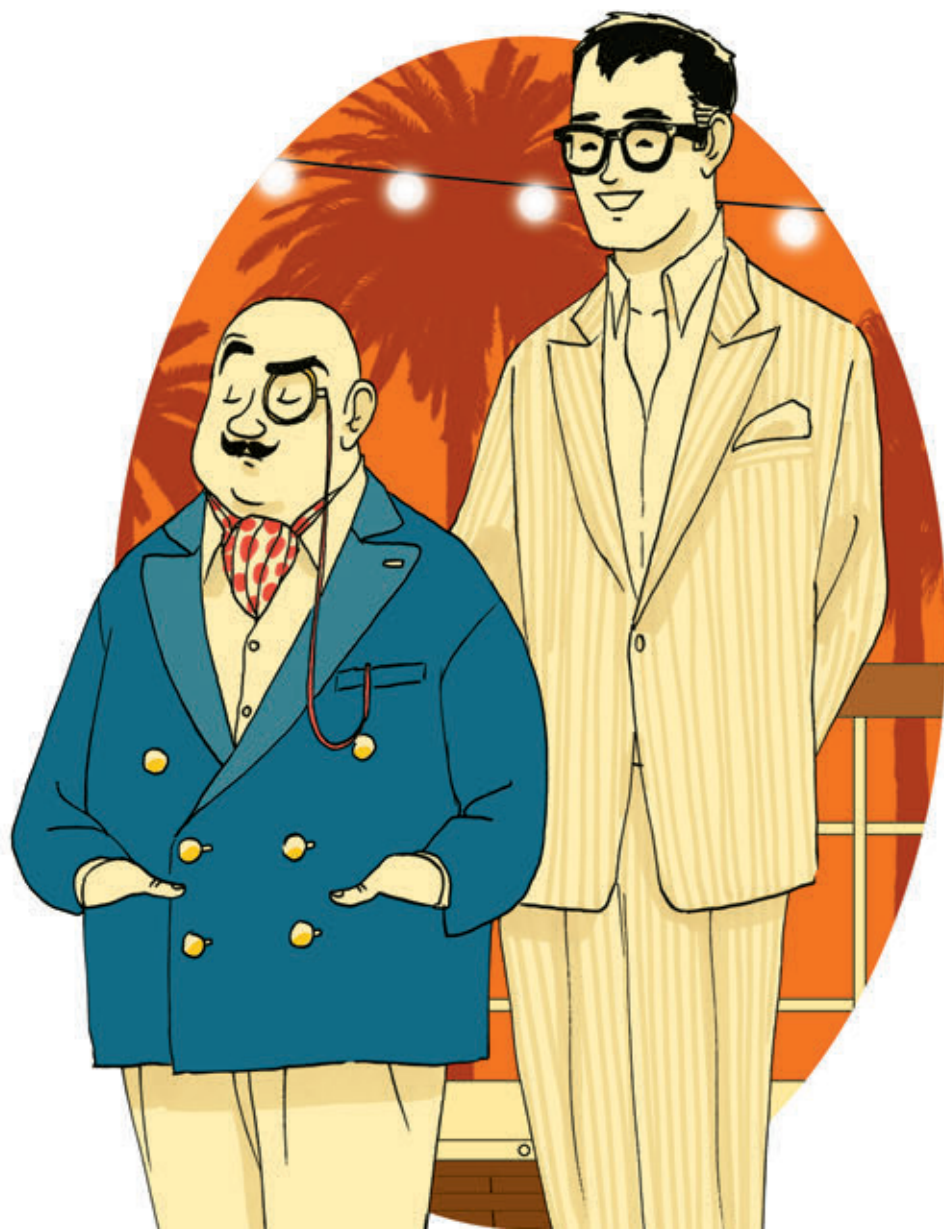
El pare ens esperava a la coberta al costat d'una taula llarga a punt per al sopar, envoltada de cadires còmodes i molts coixins repartits per aquí i per allà, com si fos l'escenari de *Les mil i una nits*. Tot estava il·luminat per centenars de llumets petits que penjaven del sostre de fusta, com si fossin estrelles.

 Que bonic!

A més de la família —que, com sempre, incloïa la meva gosseta Kira—, al vaixell hi viatjaven altres passatgers.

—Us presento el baró Otto VON PILOTOV —va dir el pare, assenyalant un senyor baixet i força grassonet que portava un vidre davant d'un ull. **Que estrany!**

—És un monocle, bufona —va explicar el baró—. Sí, sí, m'he adonat de com el miraves. És com la meitat d'unes ulleres i molt més econòmic. De fet, val la meitat, perquè només ho porto en un ull.

Em vaig disculpar per la meva curiositat amb una frase improvisada, però el baró Otto, com va insistir que l'anomenéssim, no em va deixar acabar.

—És normal tenir curiositat: el monocle s'ha convertit en una cosa poc freqüent, completament extraordinària. I mira que n'és, de còmode!

—Però, **com s'aguanta?** No porta barnilles i suposo que no se l'enganxa amb res... —vaig afegir, deixant anar les preguntes que em venien al cap, tenint en compte que no el molestaven gens.

—És qüestió d'entrenament, veus? —I es va treure el monocle picant-me l'ullet, fent-lo caure a la seva mà—. Me'ls fan a mida. Soc un dels últims monoculars! **Ai!**

El pare i la Matilda havien assistit, divertits, a la conversa monocular, mentre esperaven la resta dels passatgers.

—**VULL DOS MARTINIS I UNA LLAUNA DE MENJAR PER A GATS!**

La que havia fet aquella exigència tan estranya era una dona. I semblava que no estava de gaire bon humor...

Auxili!
No era la veu de...?

—Lady Amanda Sigaret! —va pronunciar, estenent la mà perquè l’hi besés el baró VON PILOTOV—. Em pot anomenar lady a seques, si vol.

—Amanda, estimada! T’estàvem esperant —la va saludar el meu pare—. No sabia que fossis lady.

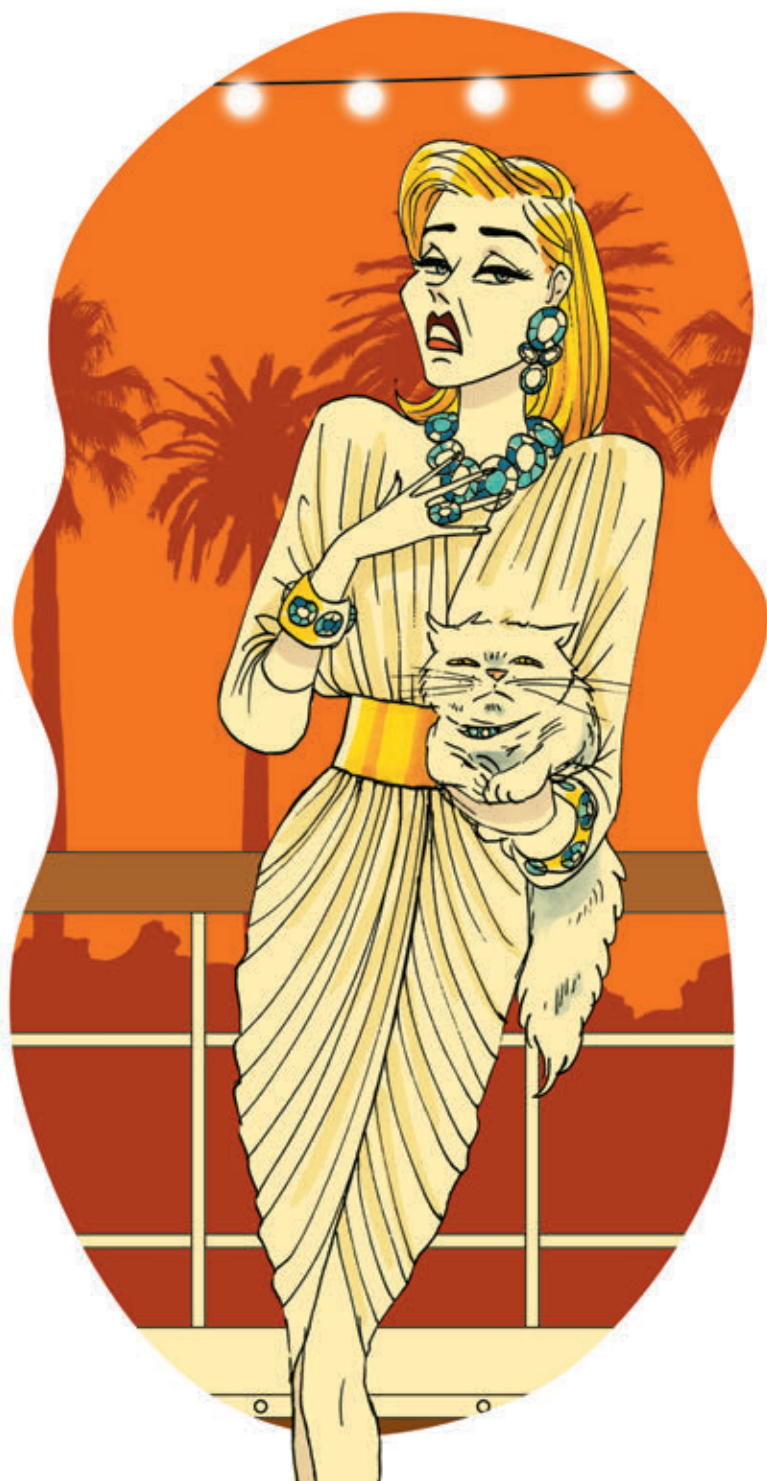
—I encara no ho soc, però no m’importaria trobar un lord per convertir-me en lady aquest any mateix. Per cert, Otto, un baró també em serviria; m’agrada això de baronessa Von SIGARET, he, he.

La Matilda i jo ens vam mirar horroritzades, abans d’acostar-nos a saludar. Esperava que **ALLÒ** no fos la sorpresa! Perquè era una sorpresa d’allò **MÉS** desagradable.

—El Martini és per a vostè? —va preguntar el cambrer, atent.

—Si li sembla, em porta la llauna de menjar per a gats amb una forquilla i una mica de pa i el Martini el dona al meu gat Nails! —va respondre l’Amanda, rient-se de la seva pròpia gracieta—. **No, el Martini és per a mi, naturalment!** Sap què? Porti-me’n dos, que ja he vist que el servei és molt lent, en aquest vaixell!

Però, per què era
tan antipàtica?

Semblava que fins i tot ho era més del compte.

—Aquest vaixell és una **PORQUERIA!** —va cridar.

El pare se la va mirar sorprès.

—Però, Amanda, m’havies dit que havies començat per dominar el teu caràcter, que eres una nova Amanda. Si no, jo mai no hauria demanat a en PALENTINO que et deixés assistir...

L’Amanda ja havia tornat a enredar el meu pare i el mateix PALENTINO.

**Era impossible
que canviés!**

—Sisplau, una mica de formatge per a tots —vaig demanar—, especialment per al meu pare..., he, he, de part de l’Amanda.

I li vaig picar l’ULLET!

Baró Otto Von Pilotov

Ocupació

Militar retirat amb un fort sentit del deure

Li encanta

Ser discret i no deixar veure les seves veritables intencions

No li parlis de

Moda i coses d'aquestes. L'espanten!

El seu somni és

Seguir pistes, treure conclusions i... Voilà!

Les notes
d'en Marc

Unes quantes coses sobre...

EGIPTE

Saps que el mar
Mediterrani banya les
costes d'aquest país?

Saps que el riu que el
creua, el **Nil**, és el més
llarg del món, després
de l'Amazones?

Saps que la capital
d'Egipte és **el Caire**?

Saps que a Egipte
hi ha quasi **cent**
milions d'habitants?

Saps que la seva moneda
és la **lliura egípcia**?

Saps que el seu
principal valor són els
conjunts monumentals
de Luxor, Karnak, Abu
Simbel i la Vall dels Reis?

Saps que
és un país
bàsicament
agrícola?

